

א' סיון ה'תשע"ד 30.5.14

מגזין מס' 281

שבת פרשת נשא

קשר- שבועי מאת הרב יאיר קלב

הכתב הלאומי

לכבס את לבושי הנפש

ערב חג השבועות תקנ"ז אמר 'רבינו הזקן' (בעל התניא) תורה: **"וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלותם"**: **"וקדשתם היום ומחר"** - זהו מלמעלה, אבל **"וכבסו שמלותם"** - זה צריך לעשות בכוחות עצמאיים. זה היה כל ה'תורה'. וביאר ה"צמח צדק": **"וקדשתם"** - נאמר למשה, ואתפשטותא דמשה (צדיקי האמת, יחידי סגולה) בכל דרא ודרא (שבכל דור ודור) - והם באפשרותם לקדש את היום והמחר; אך נוסף לזאת צריך **"וכבסו שמלותם"** - לבושי מחשבה דבור ומעשה, וזאת צריך לעשות (כל אחד ואחת מישראל) בכוחות עצמאיים.

(על פי 'היום יום' ה' סיון)

התבוננות בדרך אפשר בטמון בפתגם ובאמרה החסידיים

היא ההתקשרות האמיצה לתורתם והדרכותיהם של ה"אתפשטותא דמשה (ש) בכל דרא ודרא" (התפשטותו של משה רבנו אשר בכל דור ודור).

ב. **וכבסו שמלתם** - אמנם בכך אין די. דרושה גם העבודה "לכבס" לבושי הנפש בדרך 'מלמטה למעלה'. מלאכת הניקוי והטיהור של מחשבותינו, דיבורינו ומעשינו בפועל ממש אינה יכולה להתבצע כי אם בעבודה בכוחות עצמנו, ובזה אין להסתמך אפילו על ה'משה' שבדור.

ההוראה הנלמדת מפסוק זה לכל הדורות, כהכנה לקראת קבלת התורה בעבודה הפנימית, כוללת בתוכה שני ענינים:

א. **וקדשתם היום ומחר** - היא פעולת הצדיקים שבכל דור ודור, המעוררים את העם לקדש עצמם בהווה ("היום") ולחזק אמונתם בביאת המשיח ("מחר"). מלאכתם זו של שלוחי ה' אלה ה'דומים לבוראם', להשפיע אלוקות בעולם - היא לגבינו בבחינת השפעה הבאה 'מלמעלה למטה'. והעבודה הנדרשת מאתנו בזה

לוח שיטורים

לא רק קביעות בזמן אלא גם קביעות בנפש... (אדמו"ר הזקן) - היינו שיש לקבוע עתים ללימוד התורה, ליצור 'דופק לימודי' קבוע, ביום ובשעה, עד אשר יגלה האדם כי, לאמיתו של דבר, התורה היא לחם חוקו ומזון הנפש.

שימו לב: * השיעור בבאר שבע עובר לבית חב"ד המרכזי רח' שפירא 9. שינויים בתאריכי השעורים בשל חג השבועות. פרטים בטבלה. *שיעור חדש אחת לשבועיים ברחובות. הפרטים יפורסמו בקרוב.

יום	עיר	כתובת	שעה	הערות	איש קשר
חמישי כ"ט סיון 29/5/14	ירושלים	'שמיא' נחלאות, רח' עזרא רפאל 25 (ליד אגריפס)	20:30	שיעור שבועי	ברלה קרומבי 054-9-457-145
שני י"א סיון 9/6/14	באר שבע	בית חב"ד המרכזי רח' שפירא 9 פינת הרבי מלויבאוויטש 1	20:00	אחת לשבועיים	הרב גורליק 052-2-715-793
שלישי י"ב סיון 10/6/14	תל אביב	'ממעל ממש' רח' המלך ג'ורג' 15	20:30	שיעור שבועי	חנוך וינר 054-770-88-57
רביעי י"ג סיון 11/6/14	זכרון יעקב	אולם תכלית (מתנ"ס זכרון) דרך אהרן 4	21:00	אחת לשבועיים	שלומי 054-2-163-648
שני ח"י סיון 16/6/14	רחובות	הפרטים יפורסמו בקרוב		אחת לשבועיים	יחיאל זיגדון 050-9-096-770
רביעי כ' סיון 18/6/14	פתח תקוה	רח' פינחס חגין 7 כפר גנים (מאחורי קניון גנים)	21:30	אחת לשבועיים	סיגל 050-6-255-376 רצוי sms

לחיות עם הזמן... (אדמו"ר הזקן) - היינו שבכל זמן וזמן מתרחשת פתיחת שער רוחני, דרכו יורדים לעולם הזה אור ושפע מיוחדים, אשר יש להכין כלים כדי לקלוט 'גשמי ברכה' אלה ולתרגמם למעשים עד אשר תואר, באופן ממשי, סביבתנו המיידית בגוון המסוים של נתינת הכח הטמונה באותו זמן.

חג-השבועות

זמן מתן תורתנו - היום בו בוטלה המחיצה בין שמים וארץ. ביום זה קיבל עם ישראל (לדורותיו) את תורת ה' שתכליתה "לעשות שלום" בין עליונים (פמליא של מעלה - רוחניות) ותחתונים (פמליא של מטה - גשמיות).

ערב החג

בערב חג השבועות יש להתבונן בענין הקדמת נעשה לנשמע' (היינו בענין החשיבות המכרעת של קיום התורה והמצוות בפועל ממש - דוקא הקיום המעשי הוא המבטא את התקשרות האדם העצמית שלמעלה מטעם ודעת), התבוננות מתאימה אשר תביא לידי פועל; ואף שיום זה הוא ערב יום טוב, שלעתים, כבערב שבת, ישנן 'מניעות' והתגברות של 'דינים', הרי ידועה תורת אדמו"ר מוהרי"צ: שבחג השבועות, ועל דרך זה בערב (אשר הוא מעין) חג השבועות, אין שליטה כל כך להצד שכנגד. אשר על כן זהו זמן המוכשר לעשות הכל לטובת לימוד התורה (לשון הוראה) והעבודה (עבודת התפילה וקיום המצוות בפועל).

ביום זה יש להוסיף בג' הקוין: תורה, עבודה וגמילות חסדים - הוספה מיוחדת באופן של "פתיחה חדשה". הרגילים בנתינת צדקה בכל יום - יתנו בערב חג גם בעד חג השבועות (כבכל ערב שבת קודש וערב יום טוב). מצוה להסתפר ולטבול לכבוד החג.

הדלקת הנרות

מדליקים נרות 'יום טוב' לפני כניסת חג השבועות (בזמן המצויין בטבלה שבסוף המגזין) ומברכים שתי

ברכות (למנהגנו - אחר ההדלקה, כבשבת): "ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וצונו להדליק נר של יום טוב". וברכת 'שהחינו' - "ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם שהחינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה".

הרבי מליובאוויטש נשיא דורנו עורר לפרסם המנהג שכל אשה ובת (מגיל 3, זמן תחילת החינוך) תדלקנה נרות שבת ויום טוב.

ערב חג השבועות

ממתינים לתפילת ערבית של חג עד לאחר צאת הכוכבים, כדי לוודא כי הושלמו 49 ימי ספירת העומר, שנאמר "שבע שבתות (שבועות) תמימות תהינה".

החלטות טובות: "חג השבועות הוא זמן המוכשר לעשות הכול לטובת לימוד התורה והעבודה ביראת שמים, וכן להתעסק בתשובה בהנוגע לתורה באין מפריע משטן המקטרג, כדוגמת זמן התקיעות בראש השנה ויום הקדוש של צום הכיפורים" ('היום יום' ד' סיון).

תיקון ליל שבועות:

נהגו כל ישראל (הגברים) להישאר ערים בליל שבועות ולומר 'תיקון' כנדפס. מי שלא הספיק לסיימו בלילה, יסיימו ביום.

בדרכי התורה, באומרם: **"בנינו ערבים בעדנו"**. דוקא חינוך הילדים בכל דור ודור ברוח 'ישראל סבא', הוא שמבטיח את קיום ושמירת התורה והמצוות בעם ישראל לדורי דורות עד ביאת המשיח.

אכילת מאכלי חלב

בחג השבועות נוהגים לאכול מאכלי חלב, כנגד 'שתי הלחם' שהקריבו בחג בבית המקדש – כיכר לחלב, כיכר לבשר. טעם נוסף, משום שדברי תורה נמשלו לדבש וחלב. ועוד טעם, מפני שמיד לאחר קבלת התורה (שניתנה בשבת) אכלו בני ישראל רק מאכלי חלב, משום שלא הספיקו עדיין ללמוד דיני השחיטה והכשרות המפורטים בתורה שזה עתה קיבלו.

בשחרית אחר הקידוש נוהגים לברך על 'מזונות' ולאכול מאכלי חלב (אך לא גבינה קשה ביותר) ומברכים ברכה אחרונה. לאחר שממתינים שעה אחת, נוטלים ידים ומברכים על הפת ואוכלים סעודת יום טוב. סעודה זו כוללת בשר ויין – ככתוב לנאמר בתורה **"ושמחת בחגך"**, והרי אמרו חז"ל **"אין שמחה אלא בבשר ויין"**.

חיזוק תקנת שיעורי חת"ת

חג השבועות הוא זמן מסוגל לחיזוק תקנת אדמו"ר הרי"צ, הוא הלימוד היומי של שיעורי החת"ת (חומש, תהילים, תניא) השווים לכל נפש.

חומש: לימוד השיעור היומי בפרשת השבוע עם פירוש רש"י (ביום א' – עד 'שני', ביום ב' עד 'שלישי' וכו').

תהילים: אמירת השיעור היומי בספר תהילים כפי שנחלק לימי החודש (בסיום תפילת שחרית).

תניא: לימוד השיעור היומי בספר התניא כפי שנחלק לכל ימות השנה (נדפס בספרי התניא).

הכריז אדמו"ר מוהרש"ב: **"יש תחת ידי כתב יד אדמו"ר האמצעי, וכתוב שם שהוא מבטיח למי שיהיה ניעור בליל שבועות כל הלילה, שיזכה לכתר תורה"**.

בוקר חג השבועות

באשמורת הבוקר, מעט לפני עלות השחר, נוהגים לטבול במקווה ארבע טבילות.

לאחר מכן, כשעלה השחר בוודאות, אין לומדים עד שמברכים ברכות התורה. נוטלים ידיים, ומברכים כל ברכות השחר: **"על נטילת ידיים"**; **"אשר יצר"**; **"אלוקי נשמה"**; הברכות הקצרות, **"המעביר שינה"** ו"ברכות התורה". טוב לישון מעט קודם תפילת שחרית, כדי שיהיה אפשר להתפלל בכוונה.

עשרת הדיברות

מאז קיבל עם ישראל לפני למעלה מ-3000 שנה את התורה על הר סיני ועד ימינו אלה, קוראים בחג השבועות מידי שנה בבתי הכנסת בשחרית מתוך ספר התורה את סיפור מעמד הר סיני וקבלת עשרת הדיברות. בשעת קריאת עשרת הדיברות עומדים כל הנוכחים על רגליהם ופניהם כנגד ספר התורה. ואמרו חז"ל כי שמיעת עשרת הדיברות בשבועות נחשבת לנו **כאילו עומדים אנו מול הר סיני, כאיש אחד בלב אחד**, ושומעים כבשעת מתן תורה את עשרת הדיברות מפי הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו.

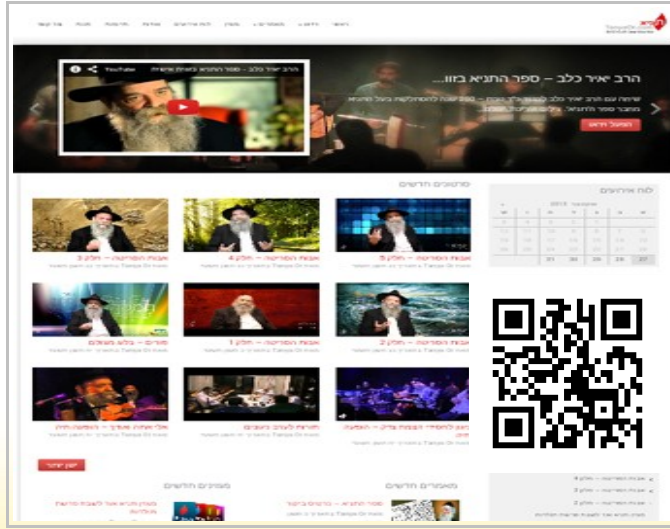
הרבי מליובאוויטש נשיא דורנו עורר לחזק את מנהג ישראל לכנס בבית הכנסת בחג השבועות את כולם: **גברים, נשים, ילדים ואף טף**, כדי שישמעו כולם את קריאת עשרת הדיברות. מובא במדרש כי לילדי ישראל מעמד מיוחד בחג השבועות, באשר בזכותם ניתנה התורה לעם ישראל.

במעמד הר סיני התחייבו בני ישראל על חינוך הילדים

שתורתו נתגלתה בהבנה והשגה בספר התניא - 'התורה שבכתב' (ספר היסוד) של שיטת חב"ד.
 "אדמו"ר הריי"צ (הרבי הקודם) היה נוהג לברך לפני חג השבועות - "שזכה לקבלת התורה בשמחה ובפנימיות". "שמחה" - משום ששמירת התורה כרוכה בריבוי נסיונות, והשמחה נוסכת כוחות להתגבר על הקשיים. "פנימיות" - שקיום התורה והמצוות יהיה חדור ומואר בחיותן של רגשות הלב הפנימיים.

בשיחותיו מבאר הרבי מליובאוויטש נשיא דורנו בהרחבה שייכותם של שעורי חומש, תהילים ותניא לחג השבועות:
חומש - בחג השבועות ניתנה לנו תורת ה' על ידי משה רבנו.
תהילים - חג השבועות הוא יום ההולדת ויום ההסתלקות (הילולא) של דוד המלך נעים זמירות ישראל, מחבר ספר תהילים.
תניא - חג השבועות הוא יום הסתלקותו של מייסד תורת החסידות הכללית, הוא הבעל שם טוב הקדוש,

הסתלקות הבעל שם טוב - ביום הרביעי א' דחג השבועות (שנת) תק"ך ומנוחתו כבוד (=קבורתו) במעזיבוש. אדמו"ר הזקן אמר על זה - יום ד' כ' בכסלו (שנת) תקנ"ט בפעטערבורג - "ביום הרביעי נטלו (כלומר נסתלקו) - על משקל "נתלו" שנאמר לגבי הבריאה) המאורות".
 (על פי 'היום יום' ו' סיון)

התחדשנו!
בוטאו לבקר
באתר האשודרג
Www.tanyaor.com

הסיפור השבועי

הנר הקטן

לאחר תחנונים הגיעו האב והבן להסכמה. זה היה לפני יותר ממאתיים וחמישים שנה, בתקופה שבה לא היתה תאורת חשמל, והלומדים בלילה למדו לאור נרות שהציבו לידם. האב סיכם עם שמש בית המדרש כי ייתן לבנו נר קטן בלבד, העשוי לדלוק זמן לא רב, והאב הורה לבנו כי מיד כשהנר כבה עליו לשוב לביתו.

קיבל עליו הנער את מצוות אביו והוסיף ללמוד בלילות בעונג ובהתלהבות כמנהגו. בכל ערב היה שב מיד כשכבה הנר, כפי שהתחייב.

זה היה באחד הלילות. ישראל הלך לבית המדרש, בני הבית שכבו לישון, ועם עלות השחר התעורר ר' שבת, הביט במיטת בנו והנה המיטה ריקה והנער איננו...

בדאגה העיר את אשתו, וגם היא התמלאה דאגה. בית המדרש כבר סגור בשעה כזאת, והיכן הילד יכול להימצא? ר' שבת החליט לגשת אל ביתו של רב העיר. "מי יודע", אמר לאשתו, "אולי התקשה בלימודו והלך לשאול אצל הרב?".

הרב אמר לר' שבת שלא ראה את הילד, אך הציע לאב המודאג כי ילך עמו לבית המדרש, אולי בכל זאת הילד עדיין שם. אולי נרדם בעת לימודו והוא מנמנם על הספסל.

יחדיו פסעו השניים ברחובות החשוכים, ורק קול פסיעותיהם הפר את דממת הלילה.

בהיכנסם אל בית המדרש נגלה לעיניהם מראה מלבב: יושב לו ישראל הקטן ולומד בשקידה, והנר הקטן שלידו מפיץ אור סביבו. מרוב עיונו והתעמקותו אף לא שת ליבו אל הנכנסים.

"ברוך השם!", קרא ר' שבת, ועל פניו הדאגות

זה היה מחזה שגרתו בעיר אפטה: ילד רך, ישראל שמו, שעדיין לא מלאו לו עשר שנים, יושב מדי יום בבית המדרש אחרי סיום לימודיו עם המלמד. ערמת ספרים נערמת סביבו, וכל כולו שקוע בהם בחדווה גלויה, כאילו הוא שוחה בים להנאתו.

ר' שבת, אביו של הילד, היה איש פשוט ועני. לפרנסתו עסק בכריכת ספרים. הוא היה מהדר במצוות וירא שמים, אך לא היה בעל ידיעות גדולות במיוחד בתורה. "ילד פלא הוא זה", אמרו אנשי העיר על בנו.

כבר בהגיעו למלמד הראשון, ראה זה כי תפיסתו המהירה של הילד רבה מן המקובל בגיל הזה. באין ברירה העביר אותו למלמדים של הילדים הבוגרים, הלומדים ברמות גבוהות יותר. גם שם הפתיע הילד בהישגיו, ובמהרה רמת הלימודים לא היתה במידה שתשביע את צימאנו העצום של הילד.

בכל ערב, לאחר שאכל את ארוחתו עם הוריו, היה הילד מבקש את רשותם לצאת ללמוד עוד בבית המדרש. בשעה שכל חבריו כבר היו עייפים מפעילויות היום והיו נכנסים למיטותיהם לשנת הלילה, היה ישראל נעשה ערני יותר, ותשוקתו הבווערת וצימאנו ללימוד התורה הקדושה היו מתעצמים. כך רץ מדי ערב לבית המדרש בחשק ובהתלהבות.

בתחילה הקפיד ישראל לחזור לביתו בזמן שקבעו לו הוריו, אולם אט אט החל לאחר. מפעם לפעם נעשה האיחור גדול יותר, עד שאביו החליט להענישו על כך. לא היתה לו יכולת להעריך את גודל כישרונותיו של בנו, והוא סבר כי לא ראוי להרשות לו עוד ללכת ללמוד בלילה.

בתוך כך הדליק השמש נר אחר. דמעות עלו בעיני הילד, אך הוא ענה בשקט ובצניעות: "לא כיביתי, אבא. הנר כבה מאליו". שתיקה השתררה בבית המדרש. ר' שבתי התקשה לעכל את המתרחש. הוא ידע שבנו לעולם לא ישקר, אולם לא היה מסוגל להבין כיצד דלק הנר הקטן כל הלילה עד לרגע הזה.

השמש הפר את השתיקה. הוא פנה אל ר' שבתי ואמר בהתרגשות: "אשריך, ר' שבתי, שזכית לבן שכזה. אין זאת אלא שלימודו של הנער גרם נחת רוח גדולה בשמים, עד שהקב"ה שלח את מלאכיו לשמור את הנר הקטן לבל יכבה. נס נעשה לו, בזכות קדושתו ודבקתו בתורה. ימים יגידו וישראל בנך ודאי יהיה גדול בישראל!".

מאותו יום לא התערב עוד ר' שבתי בלימודיו של בנו. הילד עלה ושגשג בתורה ובקדושה, עד שהיה לאחד מגדולי ישראל ומראשי תנועת החסידות, הלוא הוא הצדיק רבי ישראל מקוז'ניץ, הנודע בכינויו 'המגיד מקוז'ניץ'.

השתפכה נהרה של שמחה. אולם ברגע שלאחר מכן התמלא לבו כעס. כיצד העז הבן להמרות את פיו אחרי ההסכם שעשו ביניהם?! ואולי הגבאי הוא שהפר את הסיכום ונתן לילד נר גדול, או שמא הבן השיג בעורמה נר גדול?.

בתוך כך נכנס לבית המדרש השמש, שבא להכין את המקום לקראת היום החדש. בראותו אותו פנה אליו ר' שבתי, בנופפו לעברו באצבע מאשימה: "הלוא הבטחת לי שתיתן לבני נר קטן, ומדוע נתת לו נר גדול?".

נדהם השמש מהשאלה והבהיר: "חלילה, נתתי לו כמדי לילה נר קטן, כפי שסיכמנו", אמר.

פתאום התנער ישראל מעיונו העמוק והרים את ראשו. רק אז הבחין בשלושת האנשים המשווים עליו ומביטים לעברו. לרגע התבייש, ומיד פנה אל אביו בהכנעה ובהתנצלות: "אוי, אבא!".

באותו רגע כבה הנר ואפלה גמורה מילאה את בית המדרש. האב חשב כי בנו כיבה את הנר וגער בו: "אינך מתבייש, ישראל?! כיצד מעז אתה לכבות את הנר בנוכחות הרב ובנוכחותי?!".

עזרו לנו, להמשיך בעשייה!

טל' 052-5675770

עמותת "תניא - מודעות עצמית ביהדות" צריכה את העזרה שלך!

שיחת השבוע

(מתוך העלון השבועי

”זאת התורה אדם” (במדבר יט', ד)

כשם שבאדם ישנם גוף ונשמה, כך גם בתורת ישראל ישנם גוף התורה (פשט הכתוב-’נגלה’) ונשמת התורה (פנימיותה, סודותיה ורזיה-’נסתר’). במדור זה מובא פרוט נושאי הפרשה על פי ’נגלה’, ובמדור שלאחריו יובא ביאורה של נקודה או של מספר נקודות מן הפרשה על פי פנימיות התורה.

נקודות עיקריות בפרשת נשא

שלוש רמות קדושה – זו למעלה מזו

חניית בני ישראל במדבר היתה מסודרת בשלושה מחנות בהתאם לשלוש רמות קדושה שונות. הקדושה העליונה ביותר שרתה בעזרת המשכן (החצר), קדושה פחותה ממנה במחנה הלויים, ולמטה מכולן במחנה כלל ישראל. עם הקמת המשכן והשראת הקדושה עליו ועל ישראל, מצוה הקב”ה את משה להרחיק את הטמאים מאזורי הקדושה: על המצורעים לצאת אל מחוץ לשלושת המחנות; הזבים רשאים לשהות במחנה ישראל, אך אסורה עליהם הכניסה למחנה הלויים; ואילו הטמאים (טמאי מת) רשאים להיכנס גם למחנה לוויה אך לא אל חצר המשכן.

דיני הגזל ונשבע לשקר

הגזל את חברו ונשבע לשקר בבית הדין נקרא מועל בה’, שהרי מלבד עבירת הגזל גם נשבע לשקר. לאחר שהודה על מעשהו הרע, עליו להחזיר את גזילתו בתוספת חמישית (עשרים אחוז) ולהביא קרבן אשם לכפרת חטאו. אם הנגזל אינו בין החיים ולא השאיר יורשים, יביא הגזל את דמי הגזילה לכהן המשרת במשמר אותו יום.

פרשת סוטה

אשה שבעלה מקנא לה וחושד בה כי היא מתרועעת עם גבר זר, עליו להתרות בה לבל תתייחד עמו. ובאם עוברת האשה על הזהרתו וראו אותה אנשים מתייחדת עם האיש הזר אלא שאין ידוע מה באמת קרה ביניהם – חל עליה דין ’סוטה’, ועל הבעל להביאה אל הכהן לבירור ענינה התורה מצוה כי על הסוטה להביא קרבן מנחה מקמח

תפקידם של בני גרשון

בסופה של הפרשה הקודמת, פרשת במדבר, תארה התורה את תפקידי בני קהת, הראשונה משלושת משפחות שבט הלוי. פרשתנו, פרשת נשא, פותחת בתפקידי משמרת בני גרשון, המשפחה השניה משבט הלוי, אשר ישאו במסעות בני ישראל במדבר את היריעות המקיפות את המשכן ואת אלו הסוככות עליו, וכן ישאו את קלעי החצר ואת מסך שער החצר. כמו כן קובעת התורה כי איתמר בן אהרן הכהן יהיה האחראי על עבודת משמרת הגרשוני.

תפקידם של בני מררי

משמרת בני מררי, משפחת הלויים השלישית, מופקדים על נשיאת קרשי המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו, וכן עמודי החצר ואדניהם ויתדותיהם ומיתריהם ואביזריהם. גם הם, כבני גרשון, פועלים תחת ידו של איתמר הכהן. [על משמרת בני קהת (שכאמור זכו בתפקיד הבכיר של נשיאת כלי הקודש) הופקד אלעזר הכהן שהוכתר גם בתואר ’נשיא נשיאי משפחות הלוי’, והוא שימלא את מקום אביו הכהן הגדול לאחר פטירתו].

מפקד כל נושאי המשכן וכליו

משה מצווה לערוך מפקד נוסף – הפעם הוא מונה את כל הגברים בני שבט לוי מבני 30 עד 50, הם אנשי משמרות נשיאת המשכן. ואלו תוצאות המפקד:

משפחת קהת: 2,750; משפחת גרשון: 2,630; משפחת מררי: 3,200; מספרם הכולל של בני שבט לוי העובדים (מגיל 30 עד 50): 8,580 נפש.

ברכת כהנים

ה' מצוה את משה לומר לאהרן ולבניו כי ניתן להם (לכהנים לדורותיהם) כח מיוחד מאת ה' לברך את בני ישראל. וזהו נוסח ברכתם: "יברכך ה' וישמרך, יאר ה' פניו אליך ויחונך, ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום".

נדבת הנשיאים וקרבתיהם

במשך שבעה ימים (שבעת ימי המילואים) מעמיד משה מידי יום את המשכן ומפרקו. וכך, חוזר הדבר ונשנה, עד אשר ביום השמיני, בא' בניסן, משאך משה רבנו להעמידו שורה סוף סוף השכינה על המשכן. אזי הוא מקדשו ומושחו בשמן משחת קודש.

עתה מביאים נדבתם נשיאי שניים עשר השבטים: שש עגלות ושניים עשר שוורים. על פי ציווי ה' מקבל משה את נדבתם ומעבירה ללויים לצורך נשיאת המשכן. שתי עגלות רתומות לארבעה פרים ניתנות למשפחת גרשון נושאי היריעות וכו', וארבע עגלות רתומות לששה פרים ניתנות למשפחת מררי (בהתאם למשאם הכבד – קרשי המשכן).

בני קהת המופקדים על נשיאת כלי הקודש אינם מקבלים עגלות, משום שמפאת קדושתם נישאים הכלים על כתפיהם.

מלבד מתנותיהם, מקריבים מידי יום נשיאי העדה קרבנות לחנוכת המזבח. בזה אחר זה, במשך 12 יום, מביאים שניים עשר נשיאי השבטים (בכל יום נשיא אחר) את תרומת קרבנותיהם הזוהה: לקרבן עולה – קערת כסף ומזרק כסף מלאים בסולת משומנת למנחה, כף זהב אחת מלאה קטורת, פר אחד, איל אחד, כבש בן שנה אחד; לקרבן חטאת – שעיר עיזים אחד; לקרבן שלמים – שני פרים, חמשה אילים, חמישה גדיים וחמשה כבשים בני שנה. עתה מפרטת התורה את שמות הנשיאים וסדר הקרבתם.

התגלות ה' אל משה

בסיום הפרשה, מספרת התורה על התגלות ה' אל משה לאחר הקמת המשכן. משה שומע את קול האלוקים מדבר מתוך האוהל מעל הכפורת, יוצא מבין שני הכרובים שבקודש הקודשים.

שעורים ולהתייצב בפני הכהן. לאחר הקרבת המנחה, יטול הכהן מים מהכיור שבעזרה בכלי חרס, יערב בהם מעפר חצר המשכן וימחוק את פסוקי פרשת סוטה אל תוך המים הקדושים. קודם שישקוה מן המים יזהיר הכהן את האשה כי עליה להודות על חטאה, או שתישבע כי נקיה היא. בחרה האשה להישבע ולא להודות, ישקה אותה הכהן מן המים המאררים לבירור מצבה. אם חטאה – יבואו המים בבטנה וירכה והיא תמות במיתה משונה. ובאם נקיה היא ולא חטאה – יבואו בה המים האלו לברכה, להיטיב פוריותה. ומבטיחה התורה כי מעתה תהינה לידותיה קלות וצאצאיה נאים ויראי שמים.

דיני הנזיר

איש או אשה הנודרים כי יינזרו מין, אסורים עליהם מעתה כל התוצרים הבאים מן הכרם – מלבד שאסורה עליהם שתיית היין, השיכר והחומץ, אסורים הם גם באכילת הענבים בעודם לחים או כשהם יבשים, וכן החרצנים והזגים כל ימי תקופת הנזירות שנטלו על עצמם (אם לא הזכירו זמן, תמשך נזירותם 30 יום, משך הזמן הקצר ביותר לענין נזירות). כמו כן אסורים עליהם התגלחת וטומאת המת, ואין הם מותרים להיטמא אף לקרוביהם ממדריגה ראשונה, כל ימי נזירותם.

אם בכל זאת נטמא הנזיר למת בשגגה או באונס, אזי פסקה נזירותו ועליו לטבול לטהרתו. וביום השביעי מיום טבילתו (טהרתו) יגלח ראשו, ולמחרת, ביום השמיני, יביא שני תורים או בני יונה לקרבן חטאת ועולה וכן כבש בן שנתו לאשם נזיר. ומעתה יתחיל למנות מחדש את ימי נזירותו. כאשר ישלים הוא את ימי נזירותו, יביא הנזיר כבש בן שנה לעולה, כבשה בת שנתה לחטאת, אייל לשלמים ומנחת מצות. לאחר הקרבת קרבנותיו יגלח הוא את ראשו בפתח אוהל מועד וישרוף משערותיו באש המבשלת את בשר השלמים. לבסוף יטול הכהן את זרוע האייל המבושלת וכן חלת מצה ורקיק מצה, ויניחם בכף יד הנזיר ויניפם לפני ה'. מעתה מותר הנזיר בשתיית יין ככל האדם.

אין זו אלא רוח-שטות בלבד

נקודות בעיבוד קל על פרשת השבוע מתוך שיחה של הרבי מליובאוויטש

לו היה יהודי מרגיש את משמעותם האמיתית של החטא והעוון, ועד כמה מרחיקו החטא ממקור הקדושה – לא היה חוטא בשום אופן.

”איש איש כי תשטה אשתו” (במדבר ה,יב)

על הפסוק: ”איש איש כי תשטה אשתו”, הפותח בפרשתנו את דיני האשה שסטתה מדרכי הצניעות, דורשים חז”ל: ”אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות” (הביטוי ”תשטה” כולל גם משמעות של ’סטייה’ מדרך הישר וגם משמעות של ’שטות’, ויש קשר בין השתיים).

מאמר חז”ל זה מעניק הסבר לתופעה שלכאורה היא תמוהה: כל יהודי, יהיה מי שיהיה, חש בתוך נפשו קשר עמוק של אהבה להקב”ה. הוא יבחר ללא היסוס למסור את נפשו על קידוש השם ולא לעבוד עבודה זרה. כיצד ייתכן אפוא שיהודי יעבור עבירה, המפרידה ומרחיקה אותו מהקב”ה? איך קורה שהוא מתיר לעצמו לעשות מעשה העומד בסתירה לאמונתו הפנימית?

רוח זרה

התשובה היא, ש”נכנס בו רוח שטות”. השתלטה עליו רוח זרה, רוח של שטות, שכיסתה על האמונה שבלבו. היא גרמה לו שלא לחוש את החומרה שבמעשהו, את הפירוד מהקב”ה שנגרם על ידי החטא. אילו אכן היה מרגיש את משמעותו האמיתית של חטא ועוון ואת העובדה שהחטא מרחיקו ממקור הקדושה – לא היה חוטא בשום אופן.

מהי אותה ’רוח שטות’? – זו התאוה. המשיכה של הגשמיות והחומריות, גורמת לאדם לאבד את התחושה הרוחנית ואת הרגישות לדבקותו בקב”ה. הוא משלה את עצמו שלא קרה דבר ושעל אף החטא הוא נשאר קרוב

אל ה’. התאוה מסתירה ממנו את האמת, שכל חטא, אפילו חטא קטן, פוגם בקשר שלו אל הקב”ה.

טוב בפנימיותו

מצד שני, מאחר שעיקרו של החטא הוא אותה ’רוח שטות’ שמכסה על האמת, הרי שגם אם האדם חוטא, אין פירוש הדבר שהוא עצמו רע. להפך, בתוך תוכו הוא טוב, דבק בקב”ה ואינו רוצה לחטוא, אלא שהשתלטה עליו ’רוח שטות’ והיא שגרמה לו לעבור עבירה. החטא הוא דבר זר לו ואינו חלק ממנו.

היבט זה על ענין החטא אנו לומדים מהפסוק ”כי תשטה אשתו”, ואין זה מקרי. יש קשר מהותי בין הנושא הכללי של חטא ועוון לבין חטאה של אשה שסטתה תחת בעלה.

עם ישראל כאשה

הקשר בין הקב”ה לעם ישראל נמשל לא אחת לקשר שבין איש לאשתו – הקב”ה הוא ה’איש’ וכנסת ישראל היא ה’אשה’. כשיהודי חוטא אפוא לקב”ה, הרי הוא כמו אשה שפונה עורף לבעלה; כמו אותה אשה שסטתה. ועל כן דוקא המקרה של אשה שסטתה הוא המקום שבו התורה רואה לנכון ללמדנו את מהותו של החטא.

הקשר עם האשה שסטתה מלמד אותנו גם צד חיובי. סוטה אינה אשה שחטאה בוודאות, אלא רק הביאה את עצמה לידי חשד, והתורה מבטיחה, שאם תימצא טהורה – ”וניקתה ונזרעה זרע”. כך גם יהודי – אף על פי שחטא, הרי בפנימיות לבבו נשאר דבוק בקב”ה, וסוף כל סוף יעשה תשובה, כי לא יידח ממנו נידח.

(מעובד מתוך הספר ”שלחן שבת”,

על פי ’ליקוטי שיחות’, כרך ב')

חסידות על הפרשה נשא

החובה להשפיע שם הפרשה: נשא

ההוראה בעבודת ה' משם פרשתנו:

כל יהודי חייב להיות בבחינת 'הרמה', עליו להיות לא רק 'מקבל' אלא גם 'משפיע'. שכן כל אחד ואחד, מבלי הבט על מעמדו ומצבו הרוחני, מסוגל להשפיע על אחרים לפחות בענין מסויים. וכשם שגם העניי בישראל חייב לקיים מצות צדקה לפי ערכו ויכולתו, כך גם ה'עני ואביון' ברוחניות חייב לתת ולהשפיע למי שנמצא בדרגה פחותה משלו.

(ה'תנוועדויות' תשמ"ז כרך ג', עמ' 585)

תכלית הכוונה - "עשה טוב" "נשא את ראש בני גרשון גם הם" כמו שציוויתוך על בני קהת (רש"י)

גרשון היה הבכור, ואף על פי כן מקדים הכתוב את בני קהת; מדוע?

גרשון - רומז לעבודה של גירוש ודחיית הרע, "סור מרע".

קהת - רומז לאסיפה וקיבוץ של מצוות ומעשים טובים, "עשה טוב" (קהת מלשון "ולו יקהת עמים", שפירושו "אסיפת העמים").

וזהו שגרשון נולד לפני קהת, כי סדר העבודה הוא "סור מרע" ואחר כך "עשה טוב", וכמשל הכנת ארמון לדירת המלך, שבתחילה מנקים אותו מן הלכלוך ("סור מרע") ורק לאחר מכן מכניסים לתוכו כלים נאים ("עשה טוב").

ובכל זאת הקדים הכתוב את בני קהת, שכן "סור מרע" הוא רק הכנה ל"עשה טוב", אמנם מבחינת

תכלית הכוונה - "עשה טוב" קודם.

(אור-התורה' - במדבר עמ' רלד)

הדיבור בתורה מגרש את הרע זאת עבודת משפחת בני הגרשוני... ומשמרתם ביד איתמר (ד,כח)

גרשון - מלשון גירוש, רומז לגירוש והרחקת הרע. **איתמר** - רומז לדיבור בדברי תורה (איתמר מלשון דיבור, כמו 'איתמר' בגמרא).

לפי זה מובן הקשר בין בני גרשון לאיתמר, שכן הדיבור בתורה מפריד את הרע מהטוב ו'מגרש' אותו. שהרי בכל דבר גשמי יש תערובת של טוב ורע, וכאשר יהודי פוסק הלכה על-פי תורה ואומר על דבר מסויים שהוא כשר, הוא מפריד בכך את הרע שבו ומרחיקו.

(אור-התורה' - במדבר עמ' רלד)

המאור שבתורה מחזירו למוטב ולקח הכהן מים קדושים בכלי חרש (ה', י"ז)

מים - "אין מים אלא תורה".

מים קדושים - רומזים לפנימיות התורה, תורת החסידות.

"ולקח הכהן מים קדושים" - על ה"כהן" להשקות את הנפש החוטאת במעיינות פנימיות התורה, שכן "המאור שבה (רמז לסודות החכמה) מחזירו למוטב".

"בכלי חרש" - (שבשעה שכלי החרס נטמא אין דרך לטהרו ולתקנו אלא "שבירתו היא תקנתו") יש להפיץ את מעיינות החסידות גם ב"חוצה" (בחינת 'חוי' לקדושה), ועד ל"חוצה" כזה (שאין תקנתו אלא בשבירה) שאין "חוצה" למטה ממנה.

(לקוטי שיחות כרך ד')

בקרואותנו באתר
www.tanyaor.com המחודש
 וגם ביו-טיוב ובפייסבוק:
 בלוגים מצולמים וניגונים (באיכות HD)

סדר התנ"ך

עודה ראשונה לנפש

תניא
 מודעות
 עצמית
 ביהדות

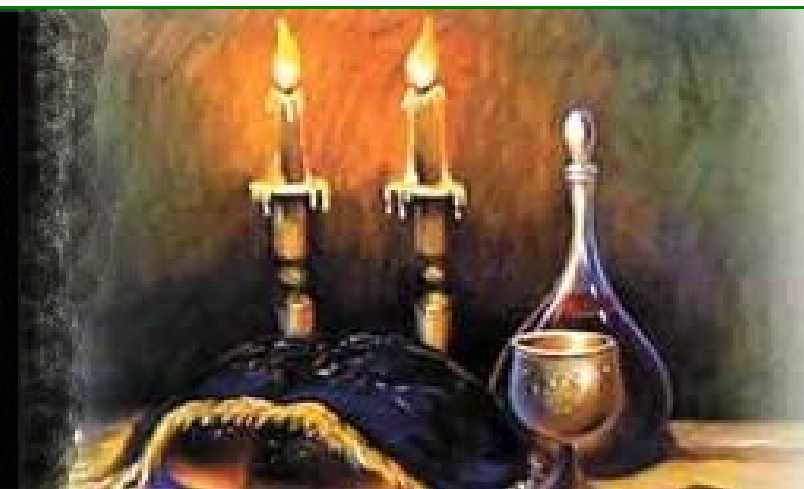
שבת שלום!!!

ליקוט, רעיונות, כתיבה ועימוד: חי דמארי
 כתיבה, עריכה, והגהה: הרב יאיר כלב
 להערות, הארות, הצעות או תיקונים, אנא כתבו לנו
tanyaor4u@gmail.com

הרבי מליובאוויטש הנהיג ועודד שכל אשה ובת (מגיל רך
 ביותר ולפחות מגיל 3) תדלקנה נרות שבת וחג.

עיר (שעור קיץ)	כניסת השבת	צאת השבת	כניסת החג	צאת החג
י-ם	19:03	20:21	19:05	20:23
ת"א	19:18	20:24	19:21	20:26
חיפה	19:11	20:25	19:14	20:28
ב"ש	19:19	20:22	19:22	20:24

נהנתם? העבירו הלאה, לזכות עוד ועוד יהודים בהרחבת המודעות למקורותינו.

נא לשמור על קדושת הגיליון